

- 2) Do właściwego organu należy dokonanie oceny, czy decyzja o przedłużeniu początkowo wyznaczonego terminu na realizację przedsięwzięcia budowy terminalu regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, w przypadku którego pierwotne zezwolenie utraciło ważność, powinna być przedmiotem odpowiedniej oceny oddziaływania, o której mowa w art. 6 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 92/43, oraz, w razie potrzeby, czy ocena ta powinna dotyczyć całego przedsięwzięcia czy jego części, z uwzględnieniem w szczególności zarówno przeprowadzonej ewentualnie oceny wcześniejszej, jak i ewentualnych zmian istotnych danych środowiskowych i naukowych, lecz również ewentualnej zmiany przedsięwzięcia lub istnienia innych planów lub przedsięwzięć.

Tej oceny oddziaływania należy dokonać, jeżeli na podstawie najlepszej wiedzy naukowej w danej dziedzinie nie można wykluczyć, że przedsięwzięcie to wpłynie na założenia ochrony danego terenu. Wcześniejsza ocena tego przedsięwzięcia przeprowadzona przed wydaniem pierwotnego zezwolenia na inwestycję może wykluczyć to ryzyko tylko wtedy, gdy zawiera całościowe, precyzyjne i ostateczne wnioski, które mogą z naukowego punktu widzenia rozwiązać wszelkie racjonalne wątpliwości co do skutków robót, z zastrzeżeniem braku zmian w istotnych danych środowiskowych i naukowych, ewentualnej zmiany przedsięwzięcia lub istnienia innych planów lub przedsięwzięć.

(¹) Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlande) – Irlandia) – Recorded Artists Actors Performers Ltd / Phonographic Performance (Ireland) Ltd; Minister for Jobs Enterprise and Innovation; Ireland; Attorney General

(Sprawa C-265/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Prawa pokrewne prawu autorskiemu – Dyrektywa 2006/115/WE – Artykuł 8 ust. 2 – Korzystanie z fonogramów w Unii – Prawo wykonawców do godziwego wynagrodzenia dzielonego z producentami fonogramów – Stosowanie do obywateli państw trzecich – Traktat o artystycznych wykonaniach i fonogramach – Artykuły 4 i 15 – Zastrzeżenia zgłoszone przez państwa trzecie – Ograniczenia prawa do godziwego wynagrodzenia mogące wynikać z tych zastrzeżeń dla obywateli państw trzecich w obrębie Unii wskutek działania zasady wzajemności – Artykuł 17 ust. 2 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo podstawowe do ochrony własności intelektualnej – Wymóg, zgodnie z którym wszelkie ograniczenia prawa podstawowego muszą być przewidziane ustawą, szanować istotę tego prawa oraz być proporcjonalne – Podział kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi w odniesieniu do wprowadzania takich ograniczeń – Podział kompetencji w kontekście stosunków z państwami trzecimi – Artykuł 3 ust. 2 TFUE – Wyłączna kompetencja Unii]

(2020/C 378/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlande)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Strona pozwana: Phonographic Performance (Ireland) Ltd; Minister for Jobs Enterprise and Innovation; Irlandia; Attorney General

Sentencja

- 1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/115/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej należy, w świetle art. 4 ust. 1 i art. 15 ust. 1 traktatu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) o artystycznych wykonaniach i fonogramach, interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby przy transpozycji do prawa krajowego terminu „właściwi wykonawcy” zawartego w tym art. 8 ust. 2 i oznaczającego artystów uprawnionych do części jednorazowego godziwego wynagrodzenia, o którym w nim mowa, państwo członkowskie mogło wykluczyć artystów będących obywatelami państwa spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), z wyjątkiem tych artystów, którzy mają miejsce zamieszkania lub pobytu w EOG, oraz tych, których udział w realizacji fonogramu miał miejsce w EOG.

- 2) Artykuł 15 ust. 3 traktatu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej o artystycznych wykonaniach i fonogramach i art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115 należy w obecnym stanie prawa Unii interpretować w ten sposób, że zastrzeżenia zgłoszone przez państwa trzecie na podstawie owego art. 15 ust. 3, skutkujące ograniczeniem na ich terytorium prawa do jednorazowego godziwego wynagrodzenia przewidzianego w art. 15 ust. 1 traktatu WIPO o artystycznych wykonaniach i fonogramach, nie prowadzą do ograniczenia w Unii Europejskiej prawa przewidzianego w art. 8 ust. 2 wobec obywateli tych państw trzecich, przy czym takie ograniczenia mogą być wprowadzone przez prawodawcę Unii, z zastrzeżeniem ich zgodności z wymogami art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Wspomniany art. 8 ust. 2 stoi zatem na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie ograniczyło prawo do jednolitego godziwego wynagrodzenia względem wykonawców i producentów fonogramów będących obywatelami tych państw trzecich.
- 3) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by przewidziane w nim prawo do jednorazowego godziwego wynagrodzenia było ograniczone w taki sposób, że całe wynagrodzenie przypada tylko producentowi danego fonogramu i nie jest dzielone z wykonawcą, który miał udział w jego realizacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 3 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polska) – Delfly sp. z o.o. / Smartwings Poland sp. z o. o., dawniej Travel Service Polska sp. z o.o.

(Sprawa C-356/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 7 – Prawo do odszkodowania w przypadku opóźnienia lub odwołania lotu – Warunki uzyskania odszkodowania – Żądanie wyrażone w walucie krajowej – Przepis prawa krajowego niedopuszczający dokonania przez wierzyciela wyboru waluty]

(2020/C 378/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Delfly sp. z o.o.

Strona pozwana: Smartwings Poland sp. z o. o., dawniej Travel Service Polska sp. z o.o.

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, a w szczególności jego art. 7 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, że pasażer, którego lot został odwołany lub doznał dużego opóźnienia, lub jego następca prawny może domagać się zapłaty kwoty odszkodowania, o której mowa w tym przepisie, w walucie krajowej, która obowiązuje w miejscu jego zamieszkania, w związku z czym wspomniany przepis stoi na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce orzeczniczej państwa członkowskiego, zgodnie z którymi powództwo odszkodowawcze takiego pasażera lub jego następcy prawnego zostanie oddalone z tej tylko przyczyny, że roszczenie określono w walucie krajowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 19.8.2019.